

UOHSX00AM70P

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R0255/2016/VZ-32476/2017/321/EDy

Brno: 6. listopadu 2017

V řízení o rozkladu ze dne 10. 10. 2016, jenž byl Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže doručen téhož dne navrhovatelem –

- **Iron Mountain Česká republika s. r. o.**, IČO 25064631, se sídlem Zahradní 105, 252 61 Jeneč proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. ÚOHS-S0570/2016/VZ-39397/2016/532/KSt ze dne 26. 9. 2016 vydaném ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –
- **Česká republika – Ministerstvo práce a sociálních věcí**, IČO 00551023, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 00 Praha – Nové Město,

učiněných ve veřejné zakázce „**Zajištění archivačních a skladovacích služeb pro resort MPSV**“ zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 14. 4. 2016 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 15. 4. 2016 pod ev. č. 529182 a v Úředním věstníku Evropské Unie dne 20. 4. 2016 pod ev. č. 2016/S 077-136939,

jsem podle § 90 odst. 4 ve spojení s § 66 odst. 1 písm. g) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0570/2016/VZ-39397/2016/532/KSt ze dne 26. 9. 2016

r u š í m

a správní řízení zahájené na návrh navrhovatele dne 19. 8. 2016 vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0570/2016/VZ ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „Zajištění archivačních a skladovacích služeb pro resort MPSV“ zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 14. 4. 2016 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 15. 4. 2016 pod ev. č. 529182 a v Úředním věstníku Evropské Unie dne 20. 4. 2016 pod ev. č. 2016/S 077-136939,

z a s t a v u j i .

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Dne 19. 8. 2016 obdržel Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹, k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, návrh navrhovatele – Iron Mountain Česká republika s. r. o., IČO 25064631, se sídlem Zahradní 105, 252 61 Jeneč (dále jen „**navrhovatel**“) – na přezkoumání úkonů (dále jen „**návrh**“) zadavatele – Česká republika – Ministerstvo práce a sociálních věcí, IČO 00551023, se sídlem Na Poříčnickém právu 376/1, 128 00 Praha - Nové Město (dále jen „**zadavatel**“), učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „Zajištění archivačních a skladovacích služeb pro resort MPSV“ zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 14. 4. 2016 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 15. 4. 2016 pod ev. č. 529182 a v Úředním věstníku Evropské Unie dne 20. 4. 2016 pod ev. č. 2016/S077-136939 (dále jen „**veřejná zakázka**“). Tímto dnem bylo zahájeno správní řízení vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0570/2016/VZ.
2. Předmět plnění veřejné zakázky dle bodu II. 1.5) oznámení o zakázce ve stručnosti spočíval v poskytování archivačních a skladovacích služeb pro resort zadavatele a veškerých souvisejících služeb. V čl. 9 zadávací dokumentace zadavatel vymezil povinnost uchazečů specifikovat v nabídce ty části veřejné zakázky, které mají v úmyslu zadat jednomu či více subdodavatelům a uvedl způsob, jakým tak mají učinit.
3. Rozhodnutím zadavatele ze dne 18. 7. 2016 zadavatel vyloučil navrhovatele ze zadávacího řízení podle § 76 odst. 1 a odst. 6 zákona s odůvodněním, že navrhovatel nesplnil požadavky na specifikaci částí veřejné zakázky, které má uchazeč v úmyslu zadat jednomu či více

¹ Pokud je v tomto rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu § 26 zákona v návaznosti na § 158 odst. 1 a 2 zákona, podle tohoto znění se posuzují úkony zadavatele a uchazečů v zadávacím řízení. Zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, se nepoužije s ohledem na § 273 odst. 1 tohoto zákona.

subdodavatelům, i když opětovně poukázal na svůj záměr ponechat písemnosti ve stávajících prostorách, přičemž nezdůvodnil, na jakém základě mu budou prostory zpřístupněny či poskytnuty.

4. S tímto závěrem navrhovatel nesouhlasil, neboť je přesvědčen, že osoba pronajímatele prostoru pro archivaci dokumentů není subdodavatelem, který má plnit část předmětu veřejné zakázky, resp. poskytovat určitou subdodávku, a který by tedy měl být podle § 44 odst. 6 zákona označen v nabídce jako subdodavatel. Proti rozhodnutí zadavatele o vyloučení navrhovatele podal dne 2. 8. 2016 námitky, kterým zadavatel rozhodnutím ze dne 11. 8. 2016 nevyhověl.
5. Návrhem se proto navrhovatel u Úřadu domáhal uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 1 zákona spočívajícího ve zrušení rozhodnutí zadavatele ze dne 18. 7. 2016 o vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení a rovněž i zrušení rozhodnutí zadavatele ze dne 26. 7. 2017 o výběru nejvhodnější nabídky. Současně s návrhem na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele navrhovatel požádal o vydání předběžného opatření podle § 117 odst. 1 písm. a) zákona spočívajícího v zákazu uzavřít smlouvu na veřejnou zakázku.
6. Dne 8. 9. 2017 rozhodl Úřad rozhodnutím č. j. ÚOHS-S0570/2016/VZ-37405/2016/532/KSt o zamítnutí návrhu na nařízení předběžného opatření.

II. Napadené rozhodnutí

7. Dne 26. 9. 2016 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0570/2016/VZ-39397/2016/532/KSt (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým zamítl návrh podle § 118 odst. 5 písm. a) zákona, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 1 nebo 2 zákona.
8. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad zejména uvedl, že § 44 odst. 6 zákona umožňuje zadavateli požadovat v zadávací dokumentaci, aby uchazeč ve své nabídce specifikoval části veřejné zakázky, které má v úmyslu zadat jednomu či více subdodavatelům. Dle § 17 písm. j) zákona je za subdodavatele považována osoba, pomocí které má dodavatel plnit určitou část veřejné zakázky nebo která má poskytnout dodavateli k plnění veřejné zakázky určité věci či práva, které jsou zásadní z hlediska předmětu plnění veřejné zakázky. Ze zadávacích podmínek lze dle Úřadu jednoznačně dovodit, že zajištění archivačních prostor je součástí předmětu plnění veřejné zakázky. Navrhovatel v nabídce výslovně uvedl, že dokumenty zadavatele hodlá archivovat v dosavadních prostorách, avšak neuvedl vlastníka archivačních prostor jako subdodavatele v seznamu subdodavatelů, ačkoliv uvedené prostory vlastní jiná osoba. Vlastník prostor přitom poskytuje k předmětu plnění nejenom prostory k archivaci dokumentů zadavatele, ale i právo tyto prostory za účelem poskytování archivačních služeb užívat. Bez práva užívat tyto prostory by dle Úřadu nebyl navrhovatel schopen poskytnout zadavateli archivační služby. Zajištění prostor pro archivaci je proto dle Úřadu nezbytným předpokladem pro plnění veřejné zakázky a lze jej bez dalšího považovat za subdodávku. S ohledem na uvedené byl navrhovatel povinen uvést v nabídce subdodavatele, kterým je vlastníkem archivačních prostor, a ve kterých navrhovatel hodlá archivovat dokumenty zadavatele. Vzhledem k tomu, že tak neučinil, nesplnila jeho nabídka zadávací podmínky a musela být ze zadávacího řízení vyřazena. Pokud tedy zadavatel rozhodl o vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení na veřejnou zakázku, postupoval dle Úřadu v souladu se zákonem.

III. Námitky rozkladu

9. Dne 10. 10. 2016 obdržel Úřad rozklad navrhovatele z téhož dne proti napadenému rozhodnutí. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno dne 26. 9. 2016. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.
10. Navrhovatel považuje napadené rozhodnutí za nesprávné. Namítá, že se Úřad nevypořádal s celým návrhem, neboť se odmítl zabývat druhým napadeným úkonem zadavatele, a to rozhodnutím zadavatele ze dne 27. 7. 2016 o výběru nejvhodnější nabídky a přidělení veřejné zakázky. V důsledku toho dle navrhovatele Úřad omezil rovněž okruh účastníků správního řízení, neboť dle § 116 zákona, je-li předmětem řízení přezkoumání rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky nebo rozhodnutí o výběru nejvhodnějšího návrhu, je účastníkem řízení též vybraný uchazeč nebo vybraný účastník soutěže o návrh.
11. Navrhovatel dále nesouhlasí s právním posouzením věci, zejména interpretací pojmu „zajistit“, kdy Úřad nerozlišil, zda měli uchazeči zajistit archivační prostory pro sebe nebo pro zadavatele a své rozhodnutí opřel o chybnou úvahu, že zajištění archivačních prostor je třeba chápat jako jednu z částí plnění předmětu veřejné zakázky, bez které nelze předmět veřejné zakázky realizovat. Zcela pak dle navrhovatele Úřad pominul interpretovat pojem „zajistit“ ve smyslu § 1769 občanského zákoníku, ze kterého dle navrhovatele vyplývá závazek přimluvit se u třetí osoby, aby ujednané plnění poskytla, nikoliv samotný závazek k poskytnutí plnění.
12. Navrhovatel je přesvědčen, že Úřad nesprávně aplikoval § 44 odst. 6 zákona ve vztahu k oběma okruhům subdodavatelů vymezených v § 17 písm. i) zákona. Požadavek stanovený v § 44 odst. 6 zákona lze dle navrhovatele vztáhnout pouze k subdodavatelům, kteří mají plnit určitou část veřejné zakázky a nikoliv k subdodavatelům, kteří mají poskytnout dodavateli k plnění veřejné zakázky určité věci či práva.
13. Podle názoru navrhovatele Úřad na základě těchto chybných právních úvah poté nesprávně dovodil, že bylo povinností navrhovatele uvést v nabídce identifikaci osoby, od níž si hodlá pronajmout archivační prostory, jako subdodavatele a že nesplnění této povinnosti bylo zákonným důvodem pro vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení.

Závěr rozkladu

14. Z výše uvedených důvodů se navrhovatel domáhá, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání, popř. aby napadené rozhodnutí změnil tak, že zadavateli uloží nápravné opatření spočívající ve zrušení rozhodnutí zadavatele o vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení a všechny na to navazující úkony.

Další průběh správního řízení

15. Dne 20. 10. 2016 oznámil Úřad účastníkům správního řízení, že rozklad nebyl opatřen uznávaným elektronickým podpisem a nebyl tedy učiněn v zákonem předvídané formě. Z toho důvodu se předseda Úřadu nemohl věcí zabývat. Současně Úřad účastníkům správního řízení sdělil, že napadené rozhodnutí nabylo dne 12. 10. 2016 právní moci.
16. S ohledem na principy dobré správy předseda Úřadu v rámci svého dozorčího postavení předběžně posoudil, zda jsou či nejsou ohledně napadeného rozhodnutí dány důvody

pro zahájení přezkumného řízení z moci úřední, eventuálně zda jsou splněny podmínky obnovy řízení nebo nového rozhodnutí ve věci.

17. Dne 26. 5. 2017 sdělil předseda Úřadu účastníkům řízení, že po provedeném předběžném posouzení věci z moci úřední nedošel k závěru, že lze mít důvodně za to, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, protože nebyl dán prostor pro zahájení přezkumného řízení, v němž by bylo možné postupem podle § 94 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) napadené rozhodnutí zrušit.
18. Dne 11. 9. 2017 obdržel Úřad rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2017, č. j. 7 As 221/2017-40, týkající se výkladu ustanovení § 117c odst. 1 písm. b) zákona. Nejvyšší správní soud v něm sice přisvědčil Úřadu, že jedinou formou, kterou lze podle citovaného ustanovení zákona podat rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu, je elektronicky s uznávaným elektronickým podpisem. Přesto však Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že *„ze systematického i teleologického výkladu plyne, že smyslem vložení § 117c odst. 1 písm. b) do zákona o veřejných zakázkách byla elektronizace zasílání podání týkajících se rozkladu ve věcech řízení o přezkoumání úkonů zadavatele“* a že *„podání podle § 117c odst. 1 zákona o veřejných zakázkách bylo možné učiniti prostřednictvím datové schránky“* s tím, že není třeba dalšího potvrzování podání zasílaných prostřednictvím datové schránky pomocí elektronického podpisu.
19. Úřad plně respektuje tento nově poskytnutý výklad Nejvyššího správního soudu a v souladu se zásadou dobré správy přistoupil ke změně své ustálené rozhodovací praxe při výkladu ustanovení § 117c odst. 1 písm. b) zákona. Bez ohledu na již dříve provedené předběžné posouzení napadeného rozhodnutí v rámci zhodnocení předpokladů pro zahájení přezkumného řízení podle správního řádu je podaný rozklad proti napadenému rozhodnutí projednán v souladu se správním řádem.
20. Úřad proto dne 21. 9. 2017 pod č. j. ÚOHS-S0570/2016/VZ-27493/2017/532/MOn oznámil účastníkům řízení pokračování správního řízení s tím, že napadené rozhodnutí dosud nenabylo právní moci a usnesením z téhož dne, č. j. ÚOHS-S0570/2016/VZ-27503/2017/532/MOn, určil zadavateli lhůtu k vyjádření se k rozkladu navrhovatele.
21. Dne 26. 9. 2017 obdržel Úřad vyjádření zadavatele k rozkladu, v němž zadavatel Úřadu sdělil, že dne 27. 9. 2016 uzavřel smlouvu na plnění veřejné zakázky s tím, že oznámení o zadání veřejné zakázky uveřejnil ve Věstníku veřejných zakázek dne 13. 10. 2016 pod ev. č. F2016-000234.

IV. Řízení o rozkladu

22. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.
23. V průběhu řízení o rozkladu předseda Úřadu z profilu zadavatele ověřil, že byla uzavřena smlouva na plnění předmětu veřejné zakázky. Z oznámení o zadání veřejné zakázky uveřejněné ve Věstníku veřejných zakázek dne 13. 10. 2016 pod ev. č. F2016-000234 předseda Úřadu zjistil, že zadavatel dne 27. 9. 2016 uzavřel na předmět veřejné zakázky s vybraným uchazečem smlouvu (dále jen „**smlouva**“).

24. Informace o zadání veřejné zakázky byla zadavatelem uveřejněna na jeho profilu dostupném na: https://mpsv.ezak.cz/contract_display_2320.html. Smlouva uzavřená s vybraným uchazečem na předmět plnění veřejné zakázky je též dostupná na profilu zadavatele: https://mpsv.ezak.cz/document_download_14091.html.
25. Předseda Úřadu následně vydal usnesení č. j.: ÚOHS-R0255/2016/VZ-28779/2017/321/EDy ze dne 11. 10. 2017, jímž určil účastníkům správního řízení lhůtu 7 dnů od doručení tohoto usnesení k provedení úkonu – vyjádření se k podkladům rozhodnutí.
26. Tohoto práva účastníci řízení nevyužili.

Stanovisko předsedy Úřadu

27. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
28. Jelikož jsem v průběhu tohoto řízení o rozkladu zjistil, že ve smyslu § 90 odst. 4 správního řádu nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, bez dalšího jsem napadené rozhodnutí zrušil a správní řízení zastavil.
29. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí o rozkladu jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení správního řízení.

K důvodům zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení správního řízení

30. Podle § 118 odst. 1 zákona, nedodrží-li zadavatel postup stanovený pro zadání veřejné zakázky nebo pro soutěž o návrh, přičemž tento postup podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky nebo návrhu, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy, Úřad zruší zadávací řízení nebo soutěž o návrh nebo jen jednotlivý úkon zadavatele.
31. Podle § 152 odst. 1 správního řádu proti rozhodnutí, které vydal ústřední správní úřad, ministr nebo vedoucí jiného ústředního správního úřadu v prvním stupni, lze podat rozklad.
32. Podle § 152 odst. 5 správního řádu, nevylučuje-li to povaha věci, platí pro řízení o rozkladu ustanovení o odvolání.
33. Podle § 90 odst. 4 správního řádu, jestliže odvolací správní orgán zjistí, že nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, bez dalšího zruší napadené rozhodnutí a řízení zastaví, ledaže jiné rozhodnutí o odvolání může mít význam pro náhradu škody nebo pro právní nástupce účastníků.
34. Podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu správní orgán řízení o žádosti usnesením zastaví, jestliže žádost se stala zjevně bezpředmětnou.
35. Bepředmětnost ve smyslu § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu je podle rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 20/2011-52 ze dne 16. 8. 2012, proti němuž směřující kasační stížnost byla rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Afs 79/2012-37 ze dne 26. 6. 2013 zamítnuta, nutno vnímat jako „stav, kdy jakýmkoliv rozhodnutím o žádosti, ať už kladným nebo záporným, nedojde k žádné změně v právním postavení žadatele“.

36. K bezpředmětnosti žádosti, jakožto k důvodu pro zastavení správního řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, se vyjádřil např. Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 5 As 62/2009-68 ze dne 14. 10. 2010, v rozsudku č. j. 8 As 103/2011-92 ze dne 19. 3. 2012 a v rozsudku č. j. 7 Afs 79/2012-37 ze dne 26. 6. 2013, v nichž uvedl, že *„důvod pro zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu je dán tehdy, pokud v průběhu řízení o žádosti dojde k takové změně okolností, že rozhodnutí správního orgánu o žádosti již nebude mít pro žadatele význam.“* Takový navrhovatelem sledovaný význam je potřeba vnímat jako právě ten zamýšlený význam, který by mělo pro navrhovatele eventuální budoucí rozhodnutí Úřadu, nikoli význam jiný. Tento význam přitom vždy vyplývá již z původního obsahu návrhu a v zásadě se kryje s předmětem řízení o přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky, tj. s cílem uložit konkrétní nápravné opatření, tedy s tím, čeho se navrhovatel domáhal.
37. Zadavatel prokázal, že podle § 82 zákona uzavřel na plnění předmětu veřejné zakázky smlouvu s vybraným uchazečem dne 27. 9. 2016. Uzavřením smlouvy tak nově nastal stav, kdy zanikla možnost uložení nápravného opatření Úřadem, spočívajícího ve zrušení rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky včetně všech úkonů následně učiněných zadavatelem v zadávacím řízení na veřejnou zakázku. Jednou z podmínek uložení nápravného opatření podle výše citovaného § 118 odst. 1 zákona je totiž skutečnost, že dosud nedošlo k uzavření smlouvy.
38. Uložit nápravné opatření ve smyslu ustanovení § 118 zákona není tedy možné. Z důvodu uzavření smlouvy na předmět plnění veřejné zakázky konstatuji, že se návrh navrhovatele stal bezpředmětným, neboť odpadl předmět řízení a Úřad již nemůže v zákonných mezích rozhodnout. Nastala tak skutečnost, která odůvodňuje zastavení správního řízení podle § 90 odst. 4 ve spojení s § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu.
39. K době, kdy lze ještě dosáhnout účelu řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, potažmo cíle návrhu navrhovatele a kdy má tudíž pro navrhovatele rozhodnutí Úřadu o návrhu ještě význam, se vyjádřil Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č. j. 4 As 249/2014-43 ze dne 31. 3. 2015, v němž uvedl, že *„účelem řízení o přezkoumání úkonů zadavatele je uložení nápravného opatření v případě kvalifikovaného porušení postupu pro zadání veřejné zakázky zadavatelem, tedy zjednání nápravy v době, kdy lze ještě pochybení zadavatele napravit, tj. před uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku“*. V tomto rozsudku Nejvyšší správní soud rovněž dospěl k závěru, že *„v případě, že po podání návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele dojde k uzavření smlouvy na veřejnou zakázku, je namíste řízení zastavit podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu“*.
40. Uzavření smlouvy na plnění předmětu veřejné zakázky zapříčiňuje odpadnutí předmětu řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, kterým je, jak rovněž uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 4 As 249/2014-43 ze dne 31. 3. 2015, *„trvajícím zadávacím řízením, které lze korigovat uložením opatření dle § 118 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách“*.
41. K povinnosti Úřadu vést řízení o přezkoumání úkonů zadavatele i poté, co byla uzavřena smlouva na plnění předmětu veřejné zakázky, tj. poté co odpadl předmět řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, se vyjádřil Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č. j. 10 As 80/2015 ze dne 3. 12. 2015, v němž uvedl, že *„[ú]řad nemá po uzavření smlouvy na veřejnou zakázku již žádnou pravomoc věcně přezkoumávat zadávací řízení a ukládat*

případné sankce (s výjimkou uložení sankce za porušení dříve uloženého zákazu uzavření smlouvy). Takový postup by byl nad rámec zákonem svěřené pravomoci Úřadu a tedy nepřipustný.“

42. V tomto správním řízení tak v průběhu řízení o rozkladu došlo k takové změně okolností, která zapříčinila, že návrh navrhovatele, který v době svého podání bezpředmětným nebyl, se jím stal, neboť po uzavření smlouvy na předmět plnění veřejné zakázky již nelze dosáhnout cíle, ke kterému návrh směřoval, tj. k nápravnému opatření v podobě zrušení určitého úkonu zadavatele.
43. Situace, kdy se žádost stala zjevně bezpředmětnou, jelikož v důsledku uzavření smlouvy na veřejnou zakázku nelze dosáhnout cíle návrhu navrhovatele, je jedním z důvodů, na základě kterých musí správní orgán řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu zastavit.
44. Ustanovení § 90 odst. 4 správního řádu výslovně normativně určuje postup odvolacího správního orgánu v podobě zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení řízení bez dalšího, pokud nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení. Takovouto skutečnost pak představuje právě výše uvedená bezpředmětnost žádosti navrhovatele. Zároveň je tím ze zákona vyloučeno, aby v rámci tohoto řízení o rozkladu došlo k jinak samozřejmému přezkumu souladu napadeného rozhodnutí s právními předpisy a jeho správnosti v rozsahu námitek rozkladu zadavatele podle § 89 odst. 2 správního řádu.
45. Co se týče námitek uvedených v rozkladu navrhovatele tak konstatuji, že jsem nebyl oprávněn se jimi zabývat, neboť je třeba se nejdříve vypořádat s tím, zda je naplněn procesní rámec pro věcný přezkum. To znamená, že nejdříve musí být splněny podmínky, za kterých lze vůbec řízení vést, kde je mimo jiné třeba, aby správní orgán mohl autoritativně rozhodnout o konkrétních právech a povinnostech účastníků správního řízení. V předmětné věci však tento předpoklad odpadl, neboť uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku nastaly důvody k zastavení správního řízení bez dalšího a vznikla tak překážka, kvůli které již Úřad nemůže ve věci rozhodnout.
46. Jelikož jsem z obsahu správního spisu zjistil, že rozklad směřuje proti rozhodnutí ve věci přezkoumání úkonů zadavatele při zadávání veřejné zakázky a dále, že na předmět plnění veřejné zakázky již byla před vydáním tohoto rozhodnutí uzavřena smlouva, dospěl jsem k závěru, že tím došlo k naplnění hypotézy § 90 odst. 4 ve spojení s § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, a proto jsem postupem podle výše citovaných ustanovení napadené rozhodnutí zrušil a správní řízení zastavil.
47. Vzhledem k tomu, že je z obsahu spisu tohoto správního řízení zřejmé, že žádný z účastníků netvrdil ani neprokázal, že by jiné rozhodnutí o rozkladu mohlo mít význam pro náhradu škody nebo pro právní nástupce účastníků je naplněna i poslední podmínka pro aplikaci § 90 odst. 4 správního řádu. K této problematice se rovněž vyjádřil Nejvyšší správní soud ve výše citovaném rozsudku č. j. 4 As 249/2014-43 ze dne 31. 3. 2015, když konstatoval, že *„zrušení úkonu (rozhodnutí) zadavatele není nezbytným předpokladem pro uplatnění nároku na náhradu škody způsobené porušením povinností zadavatele při zadávání veřejné zakázky. Nejedná se o odpovědnost státu ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem. Zadávání veřejných zakázek totiž není výkonem veřejné moci, jde o civilní kontraktační proces*

modifikovaný zvláštními předpisy závaznými pro veřejné zadavatele a další subjekty. Odpovědnost zadavatele za škodu způsobenou dodavatelí či uchazeči o veřejnou zakázku je pak občanskoprávním odpovědnostním vztahem. Soudy rozhodující v občanském soudním řízení jsou pak kompetentní i k posouzení otázky, zda došlo k porušení povinností zadavatele vyplývajících z právních předpisů upravujících zadávání veřejných zakázek, což je jedním ze základních předpokladů vzniku odpovědnosti zadavatele za škodu.“

V. Závěr

48. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, jsem dospěl k závěru, že nastaly podmínky pro zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení správního řízení.
49. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem shledal důvody, pro které bylo nutno napadené rozhodnutí zrušit a správní řízení zastavit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Česká republika – Ministerstvo práce a sociálních věcí, Na Poříčním právu 376/1, 128 00 Praha - Nové Město
2. Iron Mountain Česká republika s. r. o., Zahradní 105, 252 61 Jeneč

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy